

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym

Przewodniczący: SSR Monika Pieczara

Protokolant: Martyna Kamińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 grudnia 2014 roku w Ś.

sprawy z p o w ó d z t w a **J. D.**

p r z e c i w k o **K. K.**

o zapłatę kwoty 11.400 zł

I. oddała powództwo;

II. przyznaje adw. J. K. ze środków Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Ś. wynagrodzenie za pełnienie funkcji kuratora procesowego dla pozwanego nieznanego z miejsca pobytu w wysokości 2.952 zł.

UZASADNIENIE

Powódka J. D. wniosła o zasądzenie od pozwanego K. K. kwoty 11.400 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2013r. oraz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu powódka wskazała, że strony pozostawały w związku małżeńskim od 16 sierpnia 2008r. do 29 kwietnia 2011r. Przed zawarciem związku małżeńskiego, tj. od początku stycznia 2007r., strony żyły w nieformalnym związku i mieszkały w mieszkaniu pozwanego w Ś. przy ul. (...). Pozwany nie miał stałego zatrudnienia, od marca 2010r. nie pracował wcale, pracowała tylko powódka. Pozwany wraz z synem P. utrzymywali się z dochodów powódki, a także z pieniędzy odziedziczonych przez pozwanego w spadku w wysokości 130.000 zł, które w znacznej części zostały przeznaczone na zakup samochodów, sprzętu RTV i życie ponad stan. Mieszkanie pozwanego było bardzo zaniedbane. Powódka w trakcie trwania związku nieformalnego podjęła się remontu mieszkania, przeznaczając na ten cel swoje oszczędności zgromadzone w (...) Banku SA, łącznie ponad 20.000 zł. Remont mieszkania pozwanego obejmował: wymianę drzwi wejściowych do mieszkania wraz z montażem, wymianę okien balkonowych, położenie paneli podłogowych, położenie paneli ściennych, zakup mebli pokojowych, kompletu wypoczynkowego, zakup ławy i szafki na buty. Po rozstaniu stron meble zakupione przez powódkę pozostały w mieszkaniu pozwanego.

Kurator procesowy dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego K. K. wniosł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz kuratora procesowego kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. W uzasadnieniu kurator procesowy podniósł, iż powództwo jest pozbawione podstaw merytorycznych i prawnych. Twierdzenia powódki o dokonaniu nakładów na mieszkanie pozwanego z własnych oszczędności w trakcie trwania związku nieformalnego nie zostały poparte żadnymi dowodami, za wyjątkiem przedłożonego przez powódkę wyciągu bankowego, który jednakże wskazuje jedynie na to, że z konta bankowego zostały wypłacone pieniądze, ale nie wskazuje, na co zostały przeznaczone. Powódka nie udowodniła faktu przeprowadzenia remontu, ani nie przedłożyła żadnych faktur zakupu materiałów budowlanych. Niewątpliwie, skoro pozwany otrzymał pieniądze ze spadku w kwocie 130.000 zł, to były one przeznaczone na remont mieszkania, a zatem nie było żadnych wskazań do tego, aby powódka wydawała na ten cel swoje pieniądze. Ponieważ strony pozostawały w związku konkubenckim, to nie jest możliwym zastosowanie do rozliczeń stron przepisów dotyczących małżonków i podziału majątku dorobkowego oraz

nakładów z majątku dorobkowego na majątek wspólny. Pozwany nie jest bezpodstawnie wzbogacony, albowiem istotą zastosowania tej instytucji, jest brak podstawy prawnej dla uzyskanej korzyści, a jak należy się domyślać, remont i jego finansowanie odbyło się na podstawie jakiejś umowy pomiędzy stronami, a nie jednostronnej decyzji powódki. Powódka jako współposiadacz zależny mieszkania dokonała nakładów ze złej woli, ponieważ wiedziała, że nie jest właścicielem mieszkania, a żadne z nakładów nie były konieczne. Ponadto wskazać należy, że powódka uzyskała korzyść w postaci zamieszkiwania w mieszkaniu pozwanego bez konieczności ponoszenia czynszu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

J. D. i K. K. od początku stycznia 2007r. żyli w nieformalnym związku i mieszkali w mieszkaniu należącym do K. K. w Ś. przy ul. (...). Pomędzy stronami nie było żadnych ustaleń odnośnie rozliczeń dotyczących czasu trwania ich związku nieformalnego.

Strony pozostawały w związku małżeńskim od 16 sierpnia 2008r. do 29 kwietnia 2011r.

Dowód: - przesłuchanie powódki J. D. e-protokół k. 77.

J. D. w okresie od stycznia do sierpnia 2007r., wypłaciła ze swojego rachunku oszczędnościowo - rozliczeniowego w (...) Banku SA następujące kwoty:

w styczniu 2007r. – 1.000 zł

w lutym 2007r. – 3.000 zł

w marcu 2007r. – 1.000 zł

w kwietniu 2007r. – 1.550 zł

w maju 2007r. – 5.000 zł

w czerwcu 2007r. – 5.000 zł

w lipcu 2007r. – 4.000 zł

w sierpniu 2007r. – 2.000 zł

we wrześniu 2007r. – 530 zł.

Dowód: - wyciąg z (...) Banku SA z 24.02.2012r. k. 5.

Pismem z dnia 19 kwietnia 2013r. J. D. wezwała K. K. do zapłaty kwoty 11.400 zł tytułem nakładów poczynionych przez nią na mieszkanie K. K. położone w Ś. przy ul. (...) oraz jego wyposażenie, w terminie do dnia 10 lipca 2013r., pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód: - pismo pełnomocnika powódki J. D. z 19.04.2013r. k. 6.

Sąd zważył co następuje

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Przede wszystkim wskazać należy, że powódka nie przedstawiła żadnych dowodów na potwierdzenie zasadności swojego żądania, za wyjątkiem wyciągu ze swojego rachunku oszczędnościowo - rozliczeniowego w (...) Banku SA, z którego wynika jedynie, że w okresie od stycznia 2007r. do września 2007r. powódka wypłaciła łącznie kwotę 23.080 zł. Zeznania świadka S. F. nie mogły być wzięte pod uwagę przy ustaleniu stanu faktycznego sprawy, albowiem nie potwierdzają one zasadności żądania powódki, są nieprecyzyjne, a sam świadek zeznał, że nie wie dokładnie, czy

te wszystkie nakłady, które przeprowadziła powódka w mieszkaniu pozwanego miały miejsce przed ślubem, czy po ślubie. I tak odnośnie drzwi wejściowych do mieszkania, to świadek S. F. zeznała, że były one wymieniane, chyba po ślubie. Co do paneli ściennych, to świadek zeznała, że nie pamięta, aby były położone. Odnośnie mebli, to świadek zeznała, że meble prawdopodobnie były kupione po ślubie, przy czym nie wie dokładnie, czy wszystkie meble, część mebli pokojowych na pewno była kupiona po ślubie.

Z przesłuchania powódki wynika, że pomiędzy stronami nie było umowy, która normowałaby kwestie majątkowe pomiędzy nimi jako konkubentami co do wzajemnych rozliczeń. W takiej sytuacji podstawą prawną rozliczenia nakładów jednej strony na majątek drugiej strony mogłyby być ewentualnie przepisy o bezpodstawnym wzbogaceniu, co potwierdził Sąd Najwyższy, m.in. w wyroku z 7 maja 2009 r. (sygn. IV CSK 27/09, LEX nr 515447). Z uzasadnienia Sądu Najwyższego do w/w wyroku wynika, że przepisy o zwrocie bezpodstawnego wzbogacenia mają zastosowanie do rozliczeń zawsze wtedy, gdy nie ma innej, konkretnej podstawy prawnej do uwzględnienia danego roszczenia. Wtedy znajduje zastosowanie art. 405 k. c. ustanawiający generalną zasadę, że ten, kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania tej korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości. Przyczyną uzyskania takiej korzyści może być m.in. związek zwany konkubinatem.

W tym momencie należałoby wykazać, że pozwany jest faktycznie bezpodstawnie wzbogacony kosztem powódki, a ponadto wykazać, w jakiej wysokości pozwany jest bezpodstawnie wzbogacony. Zatem powódka musiałaby udowodnić, że mieszkanie pozwanego stanowi wyższą wartość po przeprowadzonych przez nią remontach niż przed tymi remontami, przy czym istotne jest to, że wartość nakładów ma mieszkanie ustala się według ceny i stanu z dnia orzekania, a nie ich ponoszenia. Zatem samo wydatkowanie pewnej kwoty kilka lat temu nie przesądza o bezpodstawnym wzbogaceniu pozwanego. Podobnie jest z zakupem mebli. Zarówno z mieszkania, jak i z mebli korzystały obie strony, zatem po kilku latach wspólnego zamieszkiwania (tj. od początku 2007r. do końca kwietnia 2011r.) mogło już dojść do zużycia zarówno tych przeprowadzonych remontów, jak i do zużycia mebli. Podkreślić tutaj należy, że obowiązek wydania korzyści wygasa, jeżeli ten, kto korzyść uzyskał, zużył ją lub utracił w taki sposób, że nie jest już wzbogacony, chyba że wyzbywając się korzyści lub zużywając ją, powinien liczyć się z obowiązkiem zwrotu.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo (pkt I sentencji wyroku).

W punkcie II sentencji wyroku Sąd orzekł na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13.11.2013r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z 2013r., poz. 1476) w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013r, poz. 461 z późn. zm), art. 100 i 113 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010r. Nr 90, poz. 594 z późn. zm.), mając na uwadze, że powódka została zwolniona od kosztów sądowych w całości.